

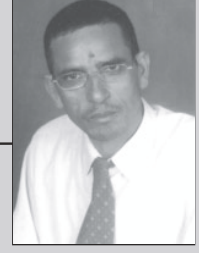
व्याख्या गरेका छन् । ज्ञानको पहिलो ढोका खोल्ने साँचो पनि सेवा नै हो । यदि कसैले सेवाविना ज्ञान हासिल गर्छु भन्छ भने त्योभन्दा ठूलो मूर्खता अरु केही हुँदैन । तन सफा गर्न साबुन-पानीको आवश्यकता पर्छ भने मन सफा गर्न सेवा, ज्ञान, विवेकको आवश्यकता पर्दछ । सेवाको भावनाले गरेका हरकार्य सफलताको शिखरसम्म पुग्छन् । स्वार्थीभावले गरेका कार्य असफलतामा परिणत हुन्छन् । आज मानिसले जुन आनन्दको लागि अनेक कुकर्म गर्ने गरेका छन्, त्यसैको परिणाम भोग्दै अनन्तकालका लागि दुःखमा फसेका छन् । मानवका निम्ति सबैभन्दा ठूलो शत्रु उसको आफ्नै गतल आदत हो । खप्तड स्वामीले भन्नुभएको छ- हरेक वस्तु त्याग र बलिदानबाट नै प्राप्त हुन्छ । वास्तवमा हामीभित्र रोगका रूपमा रहेको गलत विचार त्याग्न सकेनौं भने राम्रो विचारले स्थान पाउन सक्तैन । जस्तै- कुनै गाडीको पार्टपूजा विग्रिएको छ भने नयाँ पार्टपूजा राख्न पुरानो भिकेर फ्याँक्नुपर्छ, अनि मात्र गन्तव्यमा पुग्न सकिन्छ ।

कसैलाई ठूलो पोस्टको अहंकार हुन्छ त कसैलाई सानो पोस्टको हीनताबोध । यो धर्तीमा जन्म लिएका हरेक मानिससँग केही न केही बेजोड कला, खूबी, प्रतिभा अवश्य हुन्छ । केही नजान्ने र सबै जान्ने कोही पनि हुँदैन । केवल मानिसमा भएको अहंकार र हीनताबोध नै सबैभन्दा ठूलो रोग हो । हाम्रो कर्तव्य, जिम्मेवारी र भूमिका फरक-फरक भए पनि महत्व बराबर हो भन्ने भावनाको विकास गर्न सके मात्र यस संस्थाको अभूत बढी विकास हुन सक्छ । देखावटी सेवाले हाम्रो वास्तविक परिवर्तन हुन सक्दैन ।

अनुशासनभन्दा प्रभावकारी अरु कुनै शासन छैन । आफूले आफूलाई नियमभित्र बाँध्ने विधि नै अनुशासन हो । अनुशासनको पालनाबाटै हाम्रो नैतिक आचरण शुद्ध हुन सक्छ । 'vision without action is empty dreams, action without vision is passing time.' कार्यविनाको परिकल्पना रिक्तो सपना हो भने परिकल्पनाविनाको कार्य समयको बर्बादी मात्र हो । स्वेट मार्डनले भनेका छन्- मनोबल उच्च राख, समस्या घट्टै जान्छ र सफलता बढ्दै जान्छ । हो वास्तवमा कुनै निर्णय गर्न केही सामना गर्नु पर्छ । हामी सम्पूर्ण कर्मचारीको दायित्व हो यस संस्थाको हितमा कार्य गर्ने । त्यसका लागि शुद्ध आचरण हुन जरुरी छ । हाम्रो आचरण परिवर्तन पनि सेवाबाट आनन्द लिन सिकेपछि नै हुन्छ । सेवामा रुचि भएमा अधिक आनन्द प्राप्त हुन्छ । मानिस जतिसुकै सम्पन्न भए पनि आचरण र स्वभावभन्दा ठूलो सम्पत्ति केही हुँदैन । कर्मचारीका आचरण, बानी, व्यवहारमा सुधार आए मात्र संस्थाको वास्तविक सुदृढीकरण हुन सक्छ । ●

सेवा गर्ने अठोट

विश्वनाथ ढुंगेल
वरिष्ठ सहायक (कम्प्युटर)

संस्थाबाट कम्पनी भयो
जमाऊँ प्रभुत्व
जनतामा सेवा दिनु
हाम्रो दायित्व ।

फलाउनु र फुलाउनुपर्छ
एउटै मन मिली
कम्पनीलाई आशामा राखी
पारौं भिलिमिली ।

आ-आफ्नो पदको काम गर्नुपर्छ
हेलाचाहिँ नगरौं
जागिर मात्र फकाउनलाई
त्यसै नबसौं ।

ग्राहकलाई दिनु नै पर्छ
हामीले सुविधा
सेवा लिने ग्राहकलाई
नपारौं द्विविधा ।

तपाईं-हामी सबैसँग
बुझ्ने ज्ञान छ
खुशीसाथले काम गर्नु भने
सधैं नै मान छ ।

नराम्रो ल्यागत त्यो रुखो बचन
गर्नलाई हुँदैन
यहाँ काम हुन्न माथि नै जानुसु
भन्नलाई हुँदैन ।

सेवा लिने ग्राहकलाई
बेइमानी नगर्नु
अमिल्दो शब्द नराम्रो जवाफ
कहिल्यै नदिनु ।

ग्राहक हाम्रो देवतासरी
रिस गर्नु हुँदैन
सेवामुखी कम्पनी हाम्रो
भुट बोल्नु हुँदैन ।

मिली र जुली काम गर्नु भने
पछिचाहिँ परिन्न
जनताको सेवा सधैं गरे
भोकै मरिन्न ।